

Sygn. akt II K 650 / 17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – Arkadiusz Fabisiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 marca 2018 roku

sprawy **T. F.**

syna M. i E. z d. O.

ur. (...)

w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 września 2017 roku w miejscowości Ł., gm. C., woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,48 mg/l i 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny marki O. (...) o nr rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym,

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

- o r z e k a -

1. ustalając, że oskarżony **T. F.** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 178a § 1 kk oraz przyjmując, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko oskarżonemu warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat próby;

2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

3. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 8000 (osiem tysięcy) złotych;

4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od 14 września 2017 roku;

5. na podstawie art. 627 kpk i art. 629 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów postępowania w sprawie kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych, w tym kwotę 100 (sto) złotych opłaty.

I **Sygn. akt II K 650/17**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 14 września 2017 roku około godziny 21:35 oskarżony T. F. będąc w stanie nietrzeźwości prowadził samochód marki O. (...) o nr rej. (...) w miejscowości Ł.. W pewnym momencie oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej z uwagi na to, że kierując pojazdem nie utrzymywał prostego toru jazdy. Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wskazało wynik: 0,48 mg/l, II badanie 0,44 mg/l.

Oskarżony T. F. ma 27 lat, jest żonaty, ma jedno dziecko, ma średnie wykształcenie, prowadzi działalność gospodarczą, osiągając dochód około 8.000 zł miesięcznie, jest osobą niekaraną za przestępstwa, był dwukrotnie w 2017 roku i dwukrotnie w 2016 roku karany za wykroczenia w ruchu drogowym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 33, 57, 58), zeznania świadka J. O. (k. 13, 58) notatkę urzędową (k.1), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 3), świadectwo wzorcowania (k. 4), wydruki ze strony wls.app.policja (k. 26-27), kartę karną (k. 53).

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu 14 września 2017 roku spożywał alkohol w postaci piwa, następnie pojechał na pobliską stację paliw. Kiedy wracał został zatrzymany przez patrol Policji. Podniósł, że kiedy prowadził pojazd był przekonany, iż jest trzeźwy.

Na rozprawie w dniu 13 marca 2018 r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że bardzo żałuje tego czynu. Wskazał, że był przekonany, że jest trzeźwy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał, że w dniu 14 września 2017 r. prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym oraz że alkohol w postaci piwa spożył przed wyjazdem. Żaden bowiem z przeprowadzonych w toku rozprawy dowodów nie pozwolił na to, aby odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie. Sąd nie dał zaś wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że był przekonany, iż jest trzeźwy i dlatego prowadził pojazd mechaniczny. W ocenie Sądu oskarżony spożywając alkohol w postaci 5 piw na kilka godzin przed wyjazdem musiał mieć świadomość tego, że na skutek konsumpcji takiej ilości alkoholu, stężenie alkoholu w jego organizmie nadal będzie znaczne. Oskarżony jest pełnoletni, posiada doświadczenie życiowe.

W ocenie Sądu zeznania świadka J. O. są wiarygodne gdyż są konsekwentne, spójne, korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego oraz pozostałymi dowodami przeprowadzonymi na rozprawie. Sąd nie znalazł powodu, dla którego miałyby nie obdarzyć ich wiarą.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. W myśl tego przepisu – karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od lat dwóch – podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, a przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że był wówczas w stanie nietrzeźwości.

Rozważając wszystkie istniejące w sprawie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania. Sąd chce dać szansę oskarżonemu na poprawę swojej postawy. W ocenie Sądu zastosowanie środka probacyjnego spowoduje, że oskarżony zrozumie wagę swojego postępowania i będzie miał realny i efektywny bodziec do przestrzegania porządku prawnego. W związku z powyższym Sąd warunkowo umorzył postępowanie na okres próby wynoszący 2 lata. Oskarżony jest osobą niekaraną za przestępstwa.

Jednocześnie Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku. Co do zakresu zakazu, Sąd nie znalazł potrzeby ani możliwości, aby wyłączyć z zakresu orzeczonego zakazu jakiegokolwiek rodzaju pojazdów mechanicznych w sferze ruchu lądowego. Aby zwiększyć oddziaływanie na sprawcę i jednocześnie mając na uwadze prewencję ogólną Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 8.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd uznał, że nie istnieją podstawy do zwolnienia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą, osiągając dochód w wysokości 8.000 zł miesięcznie.

Z tych przyczyn sąd orzekł jak w wyroku.